

ת"פ 35270/04/17 - מדינת ישראל נגד ל ג

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 35270-04-17 מדינת ישראל נ' ג

בפני
בעניין: כבוד השופט איתן כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ל ג

הנאשם

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן ובמסגרת הסדר טיעון, בתקיפת קטין בידי אחראי ובתקיפה בת זוג, עבירות לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
2. בהסדר הטיעון שנכרת בין הצדדים הוסכם שהנאשם יודה ויורשע בכתב אישום מתוקן. אשר לעונש, הוסכם שהמאשימה תגביל את עצמה לעתור לעונש מאסר בפועל למשך שלושה חודשים בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר על תנאי, התחייבות, קנס ופיצוי. לעומתה תהיה ההגנה חופשית בטיעוניה. עוד נקבע שהסכמת הצדדים דלעיל תהיה כפופה לתסקיר חיובי, שיתוף פעולה עם שירות המבחן, המלצה חיובית משירות המבחן ואי פתיחת תיקים נוספים.

כתב האישום המתוקן

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 06.08.2016 בשעות הערב בדירתם המשותפת, דחף הנאשם את אשתו, מ ג (להלן: "**המתלוננת**").
- כשנתיים ושמונה חודשים לפני כן, עת שהו הנאשם והמתלוננת ברכבם בקרבת מכללת בית וגן בירושלים, ביקש הנאשם מהמתלוננת שתיתן לו לנהוג ברכב, אך היא סירבה. בתגובה, קפץ הנאשם לתוך הרכב, התיישב על המתלוננת וניסה להוציא את מפתחות הרכב. מפתח הרכב התעקם ופגע בידה של המתלוננת. לאחר שהמתלוננת צעקה על הנאשם, הוא חדל ממעשיו.
- ביום 06.08.2016 בשעה 00:13 נכנסה ט.ג, קטינה ילידת 1999, בתם של הנאשם והמתלוננת (להלן: "**ט.ג.**"), אל מרפסת חדר השינה של הנאשם כדי לקחת משם את תיקה של אמה. הנאשם פתח את הדלת ודחף את ט.ג. בחוזקה, והיא נפלה לקרקע.

כחצי שנה לפני כן, תקף הנאשם את ט.ג בדירה, בעקבות ויכוח שפרץ ביניהם בנוגע לספר שחיפשה. הנאשם דחף את ט.ג בכוח, הפילה לרצפה, ובעט בגופה בעוד שהמתלוננת מנסה להפריד.

הנאשם הורשע על שבמעשיו תקף את המתלוננת ותקף את בתו הקטינה ט.ג בהיותו אחראי.

תסקיר שירות המבחן

4. תסקיר שירות המבחן הוגש ביום 14.06.2018. מטבע הדברים וכדי לשמור על צנעת הפרט של הנאשם אפרט את עיקרי הדברים בלבד. התסקיר סוקר את הרקע האישי, המשפחתי, התעסוקתי של הנאשם. על פי התסקיר, הנאשם בן 50, פרוד מאשתו השנייה מזה כשנתיים ואב ל-5 ילדים בני 7-28, גר לבדו בירושלים. מבחינה תעסוקתית, במהלך השנים עבד בתחום התחזוקה, ומדי מספר שנים עבר מקום עבודה. במועד כתיבת התסקיר עבד הנאשם כקופאי במכולת. הנאשם נעדר הרשעות קודמות. ביחס לעבירות הנוכחיות, התקשה הנאשם לקבל אחריות על מעשיו בכך ששלל כל התנהגות אלימה שלו כלפי אשתו ובתו וכל פגיעה בהן. לדבריו, המתלוננת הגישה בקשה להתגרש ממנו לפני כשנתיים, ומאחר שלא היו לה טענות כלפיו - התלוננה על אלימות מצדו כלפיה וכלפי בתם. להתרשמות שירות המבחן, ברקע לעבירות עומדים קשייו של הנאשם בוויסות דחפים, סף תסכול ותפיסת ערך עצמי נמוכים, תחושות של דחיה וחוסר שייכות במערכת הזוגית ודפוסי התנהגות אימפולסיביים, תוך קושי לבחון את ההשלכות של מעשיו. כגורמי סיכון להישנות מעורבות אלימה במסגרת המשפחתית, צוינו תחושת חוסר שייכות ועיסוק בריכוז עצמי, לצד קשיים במילוי צרכי ילדיו ובקיום תקשורת בונה עם בת זוגו. בנוסף, צוין שבמצבים שבהם הנאשם חש דחיה ופגיעה מצד בני משפחתו הוא עלול לפעול בצורה תוקפנית ואלימה תוך קושי לבחון את התנהלותו ולקבל אחריות על עצמו. כגורמי סיכוי לשיקום, צוין שלנאשם כוחות תפקודיים ומוטיבציה להוות דמות חיובית עבור בני משפחתו, והוא אינו מעורב בחברה שולית ופלילית.

עוד הובא בתסקיר, סיכום פגישה שערך שירות המבחן עם אשתו של הנאשם - המתלוננת בתיק. המתלוננת מסרה שהיא פרודה מהנאשם מזה כשנתיים והילדים מצויים במשמורתה. הנאשם נפגש עם ילדיו יומיים בשבוע ופעם בחודש גם בשבת. לדבריה, מתנהלים הילדים גירושין אך הנאשם מסרב לתת לה גט. המתלוננת שללה חשש מפני הנאשם כיום וכן שללה גילויי תוקפנות ואלימות מצדו מאז שנפרדו. יש להעיר שבמועד הטיעונים לעונש נודע שהנאשם והמתלוננת כבר התגרשו.

שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם עונש מוחשי ומציב גבולות בדרך של מאסר בעבודות שירות, וכן מאסר על תנאי בכדי להרתיעו מחזרה על מעשים דומים בעתיד. בהיעדר נטילת אחריות, לא הובאה המלצה טיפולית בעניינו.

ראיות הצדדים וטיעוניהם לעונש

5. במסגרת ראיות ההגנה לעונש העידה על אופיו של הנאשם, אמו הגב' ב.ג, סיפרה על הקשיים שעמם התמודד במהלך השנים וביקשה להימנע מהרשעתו.

כן הוצגו: חוות דעת פסיכולוגית מטעם ד"ר ישראל פרלמוטר, המלצות ממקום עבודתו לשעבר של הנאשם

כאיש תחזוקה, מכתב מגיסו לשעבר של הנאשם בעניין העסקתו האפשרית במשרדים ממשלתיים, תלושי שכר ומסמכים מרשות האכיפה והגבייה.

6. ב"כ המאשימה עתר להשית על הנאשם עונש של שישה חודשי מאסר בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים. אשר למתחם העונש ההולם, טען שזה נע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. ביחס להסכמה העונשית שנכללה בהסדר, טען שזו אינה בת תוקף שכן לא מולאו התנאים שבה. בטיעונו הדגיש את הערכים המוגנים שנפגעו בעבירות, ואת אי נטילת האחריות מצד הנאשם. עוד ציין שלא הובאה כל הוכחה לפגיעה קונקרטית ומשמעותית בנאשם המצדיקה הימנעות מהרשעה או ענישה מקלה. לתמיכה בטיעונו, הפנה לפסקי הדין: ע"פ 6758/07 **פלוני נגד מדינת ישראל** (11.10.2007), רע"פ 3077/16 **פלוני נגד מדינת ישראל** (02.05.2016), רע"פ 8833/15 **פלוני נגד מדינת ישראל** (23.12.2015).

7. ב"כ הנאשם עתר להימנע מהרשעת הנאשם ולהסתפק בעונש של שירות לתועלת הציבור. בטיעונו הדגיש שהנאשם והמתלוננת התגרשו והם אינם בקשר כיום, ולכן ממילא אין חשש שהנאשם יחזור על מעשיו. עוד ציין שהנאשם המשיך בחייו, לומד להתמודד עם הקשיים והבעיות ולשם כך אף פנה לפסיכולוג כדי לבדוק אפשרות לטיפול. הנאשם ללא עבר פלילי, נוטל אחריות על ילדיו ועובד ומתפרנס כדי לעמוד בתשלומי המזונות. לשיטתו הרשעת הנאשם תפגע בו קשות מבחינה תעסוקתית, שכן הנאשם הגיע לגיל שבו קשה למצוא עבודה חדשה ויש חשש שאם יורשע, לא יוכל להמשיך לפרנס את ילדיו.

דברי הנאשם

8. הנאשם ניצל את זכותו למילה האחרונה וסיפר על הקשיים השונים שעמם הוא מתמודד. בין היתר, חשף את כאבו הגדול על אי גידול את ילדיו, וסיפר על הקושי הכלכלי בתשלום המזונות. לדבריו, הוא אינו אדם אלים ואינו מאמין בדרך זו, והאירוע נבע מקריסה שחש באותה תקופה במערכת היחסים שבינו לבין המתלוננת.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

9. כתב האישום מתאר ארבעה אירועים הקשורים בקשר הדוק, אירועים שניתן להשקיף עליהם כמסכת אחת, שכן - מדובר בעבירות דומות בעלות רקע זהה וקשר ענייני- עבירות אלימות בתוך המשפחה שנעברו על רקע מערכת יחסים עכורה במשפחה ובסמיכות זמנים יחסית. לפיכך, יש לראות בהם אירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם בהתאם למבחן הקשר ההדוק שגובש בפסיקה (ע"פ 4910/13 **ג'אבר נגד מדינת ישראל** (29.10.2014)).

10. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא **עיקרון ההלימה**, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו (להלן: "**העיקרון המנחה**").

בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. במקרה דנא, **הערך החברתי המוגן** שנפגע הוא ההגנה על שלמות גופן ושלוות נפשן של המתלוננת ובתה, וההגנה על הביטחון בתוך מסגרת המשפחה.

בהתייחסו לאופיין של עבירות אלימות במשפחה ולחומרתן היחסית, אמר בית המשפט העליון בע"פ 6758/07 **פלוני נגד מדינת ישראל** (11.10.2007), כך:

"[...] מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישרו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי".

12. לעניין **מידת הפגיעה בערך המוגן**, נראה כי רף הפגיעה בינוני- נמוך. כאמור, מדובר בארבעה אירועי אלימות, כאשר בשניים מהם תקף הנאשם את המתלוננת ואת בתו באמצעות דחיפות, באירוע נוסף דחף את בתו ובעט בגופה, ובאירוע אחר התיישב על המתלוננת ברכבם. אמנם משקלם המצטבר של האירועים הוא חמור. ברם אין מדובר במעשי אלימות קשים ואכזריים או כאלה שהיו כרוכים בהתעללות מתמשכת או שהותירו פציעות וחבלות וכיו"ב.

13. לעניין **מדיניות הענישה הנוהגת**, בחינת הפסיקה מלמדת שהוטלו על נאשמים בעבירות אלימות במשפחה עונשים במנעד רחב שבין מאסר על תנאי לצד עונשים נלווים ועד מאסר ממש לצד עונשים נלווים. לצורך מסקנתי זו עיינתי, בין היתר, בפסקי הדין שלהלן:

רע"פ 1884/19 **שמריז נגד מדינת ישראל** (14.03.2019): ביהמ"ש העליון אישר עונש של **4 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים**. הנאשם הורשע בשלוש עבירות תקיפת בת-זוג ובעבירה של תקיפת בת-זוג הגורמת חבלה של ממש. אירועי האלימות כללו תקיפה באמצעות חניקות, סטירות, ומשיכה בשערות, ובאחד מהם נחבלה המתלוננת חבלה של ממש.

רע"פ 3077/16 **פלוני נגד מדינת ישראל** (02.05.2016): ביהמ"ש העליון אישר עונש של **6 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים**, ודחה את ערעורו של הנאשם בבקשתו להמיר את המאסר מאחורי סורג ובריח שנגזר עליו, במאסר בעבודות שירות. הנאשם הורשע בתקיפת בת זוגו במהלך יוכוח, בכך שדחף אותה לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה.

עפ"ג 921-02-15 **פלוני נגד מדינת ישראל** (30.04.2015): ביהמ"ש המחוזי אישר עונש של **מאסר מותנה וקנס**, שנגזרו על נאשם שהורשע באירוע אחד של תקיפת בת זוג. הנאשם היכה את אשתו באמצעות ידיו בפניה ובראשה, אחז בצווארה וזרק אותה לעבר מיטת בנם. יצוין כי ביהמ"ש נדרש גם לסוגיית אי הרשעתו של המערער, וקבע שאין מקום להימנע מהרשעתו בשל אי התקיימות התנאים הדרושים.

ע"פ 8394-12-13 מדינת ישראל נגד פלוני (13.02.2014): ביהמ"ש המחוזי קיבל באופן חלקי ערעור על קולת העונש, באופן שהתווספו לעונשו של הנאשם **התחייבות ומאסר מותנה**. זאת, בנוסף ל- **120 שעות של"צ וצו מבחן למשך 18 חודשים** שהוטלו עליו בביהמ"ש השלום. נקבע, שאין מקום להתערב בהחלטת בימ"ש השלום להימנע מהטלת עונש מאסר ממשי, נוכח שיקומו האפשרי של הנאשם. הנאשם הורשע בריבוי עבירות של תקיפת בת זוג, וכן בתקיפת קטין בנסיבות מחמירות ובתקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש. בין היתר, תקף הנאשם את בתו בידיו, ברגליו ובחפצים שונים כגון מקלות, וגרם לה לחבלות ולסימנים כחולים, ואת אשתו הכה באמצעות חגורה, בעיטות וסטירות בפניה ובראשה.

ת"פ 14730-03-14 מדינת ישראל נגד פלוני (14.02.2016): הנאשם נידון ל- **230 שעות של"צ, צו מבחן והתחייבות, ללא הרשעה**. בית המשפט קבע שהנאשם עבר שלוש עבירות של תקיפת בת זוג; ושתי עבירות של איומים. אשר לעבירות התקיפה, נקבע שהנאשם הכה את אשתו באגרופים, דחף אותה, השליך לעברה פחית שפגעה בה ונעליים שלא פגעו בה, הכה אותה בגבה וקילל אותה.

ת"פ 36202-02-12 מדינת ישראל נ' קבסה (10.04.2013): הנאשם נידון ל**מאסר מותנה לצד עונשים נלווים**, לאחר שהורשע בעבירות של איומים, שתי עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. התקיפה התבטאה בדחיפת אשתו בשתי הזדמנויות שונות.

14. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות**; הנאשם נהג באלימות כלפי אשתו ובתו על רקע ויכוחים שונים ומערכת יחסים עכורה במשפחה בארבעה אירועים שונים. האלימות שבה נקט הנאשם כללה דחיפות לעיתים עד כדי נפילה על הרצפה. באחד המקרים התיישב על אשתו בתוך רכבם ובמקרה אחר בעט בבתו הקטינה כשהייתה שרועה על הרצפה לאחר שדחף אותה והפילה. מכתב האישום מצטייר תמונה עגומה של שימוש באלימות באופן שיטתי כלפי שני בני משפחה.

ב. **הנזקים שנגרמו מביצוע העבירות**; מכתב האישום המתוקן לא עולה שהמתלוננת והבת נחבלו חבלות גופניות כלשהן. ברם גם אם לא נותרו צלקות על גופן, צלקות בנפשן ובנשמתן נותרו גם נותרו.

15. בהתאם לתיקון 113 (סעיף 40 לחוק העונשין), ולאחר שקלול כל השיקולים הרלוונטיים בהקשר זה, מצאתי **שמתחם העונש ההולם את המעשים נע בין מאסר מותנה שלצדו של"צ, ועד מספר חודשי מאסר בפועל ממש**.

16. במקרה דנא, לא מצאתי שקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם- נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** ולתת להן משקל, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;** הנאשם בן 51, עובד כיום כקופאי במכולת ומשלם תשלומי מזונות עבור ילדיו. הנאשם העיד לפניי על הקשיים הכלכליים שעמם הוא מתמודד. כן הגיש קבלות על תשלומים להוצאה לפועל, ותלושי שכר המעידים על שכר נמוך שעומד בדיספרופורציה להוצאות הרבות שבהם נאלץ הוא לעמוד מידי חודש. לאחר שעיינתי במסמכים תהיתי כיצד מתקיים הנאשם מדי חודש בחודשו כשעל פי הנתונים שלפניי מדובר במשימה בלתי אפשרית. ברי שעונש של מאסר, לרבות בדרך של עבודות שירות, יסב לנאשם נזק כלכלי משמעותי עד כדי קריסה של ממש ויביא בעקיפין גם לפגיעה כלכלית בילדיו ובמשפחתו. מסיבה זו החלטתי שלא לגזור עונש כלכלי על הנאשם.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו;** הנאשם הודה במיוחס לו ועל כן ניתן היה להניח לטובתו הנחות מקלות שנוהגים להניח ביחס למי שהודה ובהן: נטילת אחריות, חרטה, צער, הפנמה וקבלה לעתיד. עם זאת, בדבריו לשירות המבחן, שלל הנאשם התנהגות אלימה כלפי המתלוננת ובתו ולא נטל אחריות על המעשים שעשה, כך שהתחשבתי בהודאתו אך לא בהנחות המקלות הנובעות ממנה.

ג. **חלוק הזמן מעת ביצוע העבירה;** מאז ביצוע העבירות חלפו מספר שנים. למעשה חלפו כשלוש שנים מאז שתי העבירות האחרונות. במהלך תקופה זו לא עבר הנאשם עבירות נוספות. יתרה מכך, מאז האירועים האלימים, התגרשו הנאשם והמתלוננת והם אינם בקשר כיום. לפיכך בהיעדר חיכוך כלשהו, יש לקוות, בהירות המתחייבת, שהעבירות שעבר הנאשם הפכו לנחלת העבר.

ד. **היעדר עבר פלילי;** הנאשם נעדר עבר פלילי מכל סוג שהוא וזו לו המעידה הראשונה בפלילים.

הרתעה אישית

18. על פי תיקון 113 (סעיף 40' לחוק העונשין), מצא בית המשפט כי יש לצורך בהרתעת הנאשם מפני ביצוע עבירה נוספת, וכי יש סיכוי של ממש שהטלת עונש מסוים תביא להרתעתו, רשאי הוא להתחשב בשיקול זה בבואו לקבוע את עונשו של הנאשם, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

שירות המבחן התרשם שנמצאו גורמי סיכון להישנות מעורבות אלימה במסגרת המשפחתית.

לפיכך הומלץ על עונש מוחשי ומציב גבולות בדמות מאסר בעבודות שירות ועונש מרתיע בדמות מאסר מותנה כדי למנוע

חזרה על מעשים דומים בעתיד.

בנסיבות אלה מצאתי שנחוצה החמרה מסוימת בעונשו של הנאשם כדי לקדם את שיקול ההרתעה האישית.

העונש המתאים-סיכום

19. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ושיקול ההרתעה האישית, הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את הנאשם **בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם**, קרי, לגזור עליו צו של"צ ומאסר על תנאי.

אי הרשעה

20. ב"כ הנאשם ביקש להימנע מהרשעתו של הנאשם נוכח פגיעתה הצפויה של ההרשעה בנאשם ובפרט בפן התעסוקתי.

כידוע, הימנעות מהרשעה היא חריג לכלל שלפיו מי שנמצא אשם בדין יורשע בפלילים. בע"פ 2083/96 **כתב נגד מדינת ישראל** (21.08.1997) (להלן: "**הלכת כתב**"), נקבע שהימנעות מהרשעה אפשרית בהצטרף של שני מבחנים. ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

עוד נקבע בפסיקה כי יש להצביע על נזק מוחשי קונקרטי העלול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו ואין די באפשרויות תיאורטיות עתידיות (רע"פ 9118/2012 **פריגין נגד מדינת ישראל** (01.01.2013)).

21. לא מצאתי שהנאשם עומד בתנאים שנקבעו בהלכת כתב, ועל כן הרשעתו תישאר על כנה. אשר לתנאי השני, נוכח אי נטילת האחריות והחשש להתנהגות אלימה בעתיד, לא ניתן לוותר על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הגמול וההרתעה המתחייבים במקרה זה.

אשר לתנאי הראשון שעניינו הפגיעה החמורה בשיקומו של הנאשם, אמנם לא הובאו ראיות לפגיעה קונקרטית בנאשם, ברם מקובל עליי שתיגרם פגיעה בתעסוקתו של הנאשם אם יחפוץ להחליף עבודה בעתיד בשים לב לגילו, גיל שבו אפשרויות השילוב התעסוקתי מצומצמות. אמנם ניתן היה להסתמך על הגמשה מסוימת בדרישת הוכחת הפגיעה הקונקרטית, הגמשה שהוכרה בפסיקה ביחס לבגירים צעירים או מבוגרים. ברם משנקבע שמדובר בשני מבחנים מצטברים ומשסברתי שהנאשם לא עומד במבחן השני, ממילא לא ניתן לוותר על הרשעתו.

סוף דבר

22. לאחר ששקלתי את רכיבי הענישה השונים - סוגם ומידתם ואת השפעתם ההדדית, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר בן שלושה חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות ויורשע בה בדין בתוך התקופה או לאחריה.**

ב. **שירות לתועלת הציבור בן 200 שעות, בהתאם לתכנית שתוגש ע"י שירות המבחן. שירות המבחן יגיש את התכנית עד ליום 15.07.2019.**

ג. **התחייבות בסך ₪ 5,000 למשך שנתיים שלא יעבור את העבירה שבה הורשע. לא יחתום על ההתחייבות יאסר למשך 10 ימים.**

מזכירות בית המשפט תמציא את העתק גזר דין לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום, תימנה מיום מתן גזר הדין המשלים.

ניתן היום, י' סיוון תשע"ט, 13 יוני 2019, במעמד הצדדים.